

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 328/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť R. K., P., vo veci namietaného porušenia jej bližšie neoznačených základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 2 Co 84/07-321 z 23. apríla 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 21. augusta 2008 doručené podanie R. K., P. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „*Sťažnosť podaná v dvojmesačnej lehote proti rozsudku Kraj. súdu v Prešove zo dňa 23. 4. 2008 zn. 20 C/90-04 a zn. 20 Co 84/07-321, došlého dňa 3. 7. 2008*“. Z priloženej dokumentácie ústavný súd zistil, že v záhlaví podania uvedená spisová značka „20 C/90-04“ (správne má byť „20 C 90/2004“, pozn.) označuje konanie pred Okresným súdom Prešov, ktoré vyústilo do rozsudku č. k. 20 C 90/2004-279 zo 14. decembra 2006, pričom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) na základe odvolania sťažovateľky vydal rozsudok č. k. 2 Co

84/07-321 z 23. apríla 2008. Na tomto základe ústavný súd podľa obsahu podania sťažovateľky a priloženej dokumentácie ustálil, že jej zámerom bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) proti porušeniu jej základných práv a slobôd označeným rozsudkom krajského súdu.

Keďže sťažnosť sťažovateľky ani po doplnení podaním doručeným ústavnému súdu 27. augusta 2008 neobsahovala náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd ju prípisom z 18. septembra 2008 vyzval, aby v 15-dňovej lehote doplnila svoje podanie, pričom osobitne okrem iného zdôraznil, aby uviedla, ktoré (konkrétne) základné práva alebo slobody mali byť označeným rozsudkom krajského súdu porušené, upresnila návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa svojou sťažnosťou domáha a priložila splnomocnenie na svoje zastupovanie konkrétnym advokátom na konanie pred ústavným súdom. Ústavný súd zároveň sťažovateľku upozornil, že ak svoju sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže to mať nepriaznivé následky pri predbežnom prerokovaní jej sťažnosti, ako aj pri prípadnom rozhodovaní o jej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

Sťažovateľka na výzvu ústavného súdu reagovala podaním doručeným ústavnému súdu 7. októbra 2008. Ústavný súd po preskúmaní tohto podania zistil, že sťažnosť ani po doplnení neobsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde, pretože najmä neobsahuje označenie konkrétnych základných práv alebo slobôd, ktoré mal podľa tvrdení sťažovateľky krajský súd porušiť, ani návrh rozhodnutia (petit), na základe ktorého by mohol ústavný súd o sťažnosti kvalifikovane rozhodnúť. Z podania sťažovateľky tiež nemožno vyvodiť, akým konkrétnym postupom (konaním alebo rozhodnutím) krajského súdu malo dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky konštatoval, že táto ani po doplnení neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, a to napriek tomu, že ju ústavný súd vyzval, aby v určenej lehote svoju sťažnosť doplnila, a zároveň ju poučil, že ak na výzvu v určenej lehote nezareaguje a sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže to spôsobiť odmietnutie jej sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na tomto základe ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po zistení, že neobsahuje označenie konkrétnych základných práv a slobôd, ktoré mali byť označeným rozsudkom krajského súdu porušené, a ani kvalifikovaný návrh na rozhodnutie ústavného súdu, ktorého

sa svojou sťažnosťou domáha, po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky viazanými na rozhodnutie vo veci samej (zrušenie rozsudku krajského súdu, priznanie primeraného finančného zadost'učinenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. októbra 2008